

Ders 91

LESSON 91

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

İnsanın Soruları ve Tanrı'nın Yanıtları [Bölüm 2]

MAN'S QUESTIONS AND GOD'S ANSWERS [PART 2]

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza dek esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Bu gün son programımızda başlamış olduğumuz konuya devam edeceğiz. Siz dinleyicilerimizden almış olduğumuz **soruları** yanıtlayacağız. Bize mektup gönderen herkese tek tek teşekkür ederiz. Başlamadan önce açıklığa kavuşturmamız gereken bir nokta var. Sorularınızı yanıtlarken kendi bilgimize ya da başka insanların bilgisine güvenmeye cesaret etmiyoruz. Soruları yanıtlarken güvendiğimiz **tek şey Tanrı'nın Sözü'dür**. Sorularınızın yanıtlarına sahip olan biz değiliz. Yanıtların sahibi yalnızca **Tanrı'dır** ve bu yanıtları bize Kutsal Yazılarda vermiştir. Kutsal Kitap şöyle der: "*Tanrı'nın Sözü diri ve etkilidir; iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Can ile ruhu, ilik ile eklemleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar.*" (İbraniler 4:12) O zaman şimdi gelin, sorularımıza geri dönelim. Bu gün tekrar burada soruları okuyarak bize yardımcı olan bir arkadaşımızın bulunmasından sevinç duyuyoruz.

- 1.) Teşekkür ederiz. Okuyacağım bu mektupta bir dinleyicimiz şöyle yazmış: "**Bir programda şöyle dediniz: 'Kötü olan bir şeyin Tanrı'dan gelmesi mümkün değildir.' Ben bu düşünçenize katılmıyorum, çünkü Tanrı iyi olandan önce kötü olanı yarattı.**"

Bu soruyu Kutsal Kitap'ta bulunan bir soru ile yanıtlamamıza izin verin. "*Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı?*" (Yakup 3:11) Bir su kaynağı nasıl hem tatlı hem de tuzlu su veremezse, Tanrı da aynı şekilde hem iyinin hem de kötünün kaynağı değildir. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

"*Tanrı ışıktır, O'nda hiç karanlık yoktur!*" (1. Yuhanna 1:5) "*Ayartılan kişi, 'Tanrı beni ayartıyor' demesin. Çünkü Tanrı kötülük ile ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz. Herkes kendi arzuları ile sürüklenip ayartılır. Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Sevgili kardeşlerim, aldanmayın! Her nimet, her mükemmel armağan yukardan, kendisinde değişkenlik ya da döneçlik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir. O, yarattıklarının bir*

anlamda ilk meyveleri olmamız için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisi ile yaşama kavuşturdu.” (Yakup 1:13-18)

Tanrı'nın peygamberlerinden biri olan Habakkuk şöyle yazdı: “Ya Rab, kutsal Tanrım, öncesizlikten beri var olan sen değil misin? Kötüye bakamayacak kadar saftır gözlerin; **haksızlığı hoş göremezsin.**” (Habakkuk 1:12, 13) Bu nedenle, eğer Tanrı kötü olanı hoş göremiyorsa, O'nun kötü olanı **yaratabileceğine** inanmamamız gerekir. Tanrı, Lüsifer adında bir melek yarattı, ama Lüsifer Tanrı'ya karşı isyan etmeyi **seçerek** şeytan oldu. Tanrı Adem'i yarattı, ama Adem Tanrı'ya itaatsizlik etmeyi **seçerek** bir günahkar oldu. Tanrı Sözü bize şeytanın ve insanın kötü yüreğinin kötünün kaynağı ve Tanrı ve O'nun Sözü'nün iyinin kaynağı olduğunu öğretir.

2.) Şimdi bir sonraki soruya geçiyoruz: **Eğer Tanrı kutsal ve merhamet dolu ise, o zaman neden dünyadaki savaflara, çatışmalara, cinayetlere ve kötülöklere müdahale etmiyor ve sadece izliyor? Sıkıntı içinde olan kişilere yardım etmek için bir şey yapamaz mı?**

Tanrı gerçekten de Merhamet Rabbidir ve sıkıntıda olan insanlara yardım etmek için yapması gerekeni **zaten yapmıştır!** Tanrı, doğru Kurtarıcı İsa Mesih'i dünyanın günahları için ölerək insanları Kendisi, kendileri ve birbirleri ile barıştırmaları için gönderdi. Ancak yine de insanların kendi aralarında birbirleri ile barışabilmeleri için, öncelikle Tanrı'nın gönderdiği Kurtarıcı olan İsa Mesih'e iman etmeleri ve O'na boyun eğmeleri gerekir. Tanrı ile ilişkimiz doğru olduğu zaman, insanlar ile olan ilişkilerimiz de doğru olabilir. Ancak böyle olduğu zaman gerçek esenlik sağlanacaktır. Her şey, Tanrı'ya nasıl **karşılık verdiğimizize** bağlıdır. Tanrı'nın sağladığı çözümü kabul ederek almamız gerekir. Aynı zamanda Tanrı'nın bu dünyayı kötülüğü nedeni ile yargılayacağını da hatırlayın. Tanrı Sözü gerçeği kabul etmeyi ve ona itaat etmeyi reddeden herkesi yargılamak için Rab İsa'nın çağın sonunda geri döneceğini söyler. Rab İsa Tanrı'nın tüm düşmanlarını yere serdikten sonra tüm yaratılışı yenileyecektir. Ve sonra Kutsal Yazılarda yazılı olan şu sözler yerine gelecektir: **“artık hiçbir lanet kalmayacak. Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı.”** (Vahiy 22:3; 21:4)

3.) Bu günkü üçüncü sorumuz şöyle: **Beni rahatsız eden bir şey var; ben her zaman eğer günah işlersem, bu günahın çocuklarımı değil yalnızca beni etkileyeceğine inandım. Çünkü günahı işleyen çocuklarım değildi. Ama siz atamız Adem'in Cennet bahçesinde işlediği günahın onun tüm soyuna yayıldığını ve Tanrı'nın Adem'in tüm soyunu cezalandırması gerektiğini söylüyorsunuz. Bu nasıl mümkün olabilir?**

Wolof atasözü şöyle der: “Bulaşıcı bir hastalık, hastalığı yayan kişi ile sınırlı kalmaz.” Ve “Sıçrayan ceylan, tünel kazan bir soy üretmez.” Bu gerçektir, öyle değil mi? Eğer bir çocuğunuz varsa ve onu kendi evinizde yetiştiriyorsanız, karakterinin iyi ve kötü özelliklerini siz anne ve babasından alacağımızı hepimiz kabul ederiz. Çocuğunuz, sizin konuşma, yaşam, düşünce biçiminizi ve davranış tarzlarınızı yansıtacaktır. Hepimiz Adem ve Havva ailesine aitiz. Tanrı'nın buyruğuna itaat etmeyenlerin soyundan geldik. Bizler, atalarımıza benzemiyor muyuz? Hepimiz suçluyuz! Tanrı'nın buyruklarına itaatsizlik eden bir doğa ile dünyaya geldik. Bu itaatsiz doğayı kimden miras aldık? **Adem'den.** Adem'in günahı korkunç bir bulaşıcı hastalık gibi her birimize bulaştı. Hoşumuza gitse de gitmese de gerçek budur. Tanrı'nın Sözü bu konuda tam olarak şunları söyler: **“Günah bir insan aracılığı ile, ölüm de günah aracılığı ile dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı, çünkü hepsi günah işledi.”** (Romalılar 5:12) Ancak tüm bunlara rağmen, umut vardır, çünkü Tanrı Sözü aynı

zamanda şöyle de der: “İşte **tek bir suçun** (Adem’in suçu), *bütün insanların mahkumiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi* (İsa Mesih’in doğruluğu) de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı.” (Romalılar 5:18)

4.) Bir sonraki soruya geçiyoruz: **Kutsal Kitap neden Eski antlaşma ve Yeni Antlaşma olarak ikiye ayrılır?**

Kısaca peygamberlerin *Eski Ahit’te* yani **İlk Antlaşma’da** yazdıkları her şey, Mesih doğmadan **önce** yazıldı. *Yeni Ahit’teki* yani **Yeni Antlaşma’daki** her şey Mesih’in doğumundan **sonra** yazıldı. Böylece İlk Antlaşma’yı yazan Tanrı peygamberlerinin mesajı şu oldu: “Tanrı, Mesih’i **gönderecek!**” Ama Yeni Antlaşma’nın mesajı şuydu: “Tanrı, peygamberleri aracılığı ile vaat etmiş olduğu gibi Mesih’i **gönderdi!**” Kutsal Kitap’ta iki kısım – İlk Antlaşma ve Yeni Antlaşma - olduğu için Tanrı’ya teşekkür ederiz, çünkü bu iki kısmın varlığı sayesinde Tanrı’nın uzun zaman önce vaat etmiş olduğunu yerine getirdiğini görebiliriz. Tanrı, atalarımıza Tevrat’ta, Mezmurlarda ve peygamberlerin yazılarında vaat etmiş olduğu gibi bir kurtarıcı – İsa Mesih- gönderdi. İrmaklar nasıl denize akarlarsa, peygamberlerin yazıları da aynı şekilde Mesih’te gerçekleşir ve yerine gelirler.

5.) Şimdi bir başka soruyu ele alalım: **Pek çok kişi insanın cennete mi yoksa cehenneme mi gideceğini bilemeyeceğini söyler. Bunu yalnızca Tanrı bilir. Ama siz eğer bu gün ölürseniz, cennete gideceğinizi bildiğinizi söylüyorsunuz. Hangi temele dayanarak böylesine cesur bir iddiada bulunuyorsunuz?**

Bu soruya bir başka soru ile yanıt verelim. **Tanrı verdiği sözden geri dönebilir mi?** Tanrı verdiği sözü yerine getirecek kadar sadık mı? Tanrı sözü bu konuda şöyle der:

“Peygamberlerin hepsi O’nun (Rab İsa Mesih) ile ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, **O’na inanan herkesin günahları O’nun adı ile bağışlanır.**” (Elçilerin İşleri 10:43) “Tanrı Oğlu’nun adına iman eden sizlere, **sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye bunları yazdım.**” (1. Yuhanna 5:13)

Tanrı’nın Kendisi, Sözü’nde sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilebileceğinizi söyledi. Bu nedenle biz kim oluyoruz da hiç kimsenin sonsuzluğu geçirmek için nereye gideceğini bilemeyeceğini söyleyebiliyoruz? Evet, sevgili dostum, öldükten sonra nereye gideceğinizi **bilebilirsiniz.** Asıl mesele şudur: Rab İsa Mesih’e ve O’nun mükemmel kurbanına gerçekten inanıyor musunuz? Yoksa, kendi “iyi işlerinize” mi güveniyorsunuz? Yalnızca Mesih’e güvenen kişiler içtenlikle şöyle diyebilirler: “Sonsuz yaşama sahip olduğumu **biliyorum.**”

6.) Teşekkür ederiz. Bir dinleyicimiz şu soruyu sormuş: **İsa, Yardımcı’nın (Avutucu)—“Parakletos”—Kendisinden sonra geleceğini ilan etti. İsa kimden söz ediyordu?**

“Parakletos”, *avutucu, yardımcı, ya da avukat* anlamına gelen Grekçe bir sözcüktür. Kutsal Yazılarda Parakletos, hem İsa (bakınız 1. Yuhanna 2:1) hem de Kutsal Ruh için kullanılır. Müjde’de okumuş olduğumuz gibi, Rab İsa gökyüzüne dönmeden önce öğrencilerine şu sözleri söyleyerek vaatte bulundu:

“Ben de Baba’dan dileyeceğim. O, **sonsuzlukta** sizinle birlikte olsun diye size **başka bir Yardımcı** verecek. Dünya O’nu kabul edemez. Çünkü O’nu ne görür ne de tanır. Siz O’nu tanıyorsunuz, çünkü O **aranızda** yaşıyor ve **içinizde** olacaktır. Baba’nın **benim adım ile** göndereceği **Yardımcı, Kutsal Ruh** size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak. O, gelince, günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda dünyayı suçlu olduğuna

ikna edecektir. Günah konusunda, çünkü bana iman etmezler. Yeruşalim'den ayrılmayın, Baba'nın verdiği ve benden duyduğunuz sözü (armağanın) gerçekleşmesini bekleyin. Şöyle ki, Yahya su ile vaftiz etti, ama sizler bir kaç güne kadar **Kutsal Ruh** ile vaftiz edileceksiniz.” (Yuhanna 14:16, 17, 26; Elçilerin İşleri 1:4, 5)

Rab İsa Yardımcı'nın, **bir insan değil**, hiç kimsenin göremediği **bir Ruh**—Tanrı'nın Kutsal Ruh'u—olduğunu söyledi. İsa, öğrencilerine, Kendisi gökyüzüne geri döndükten sonra Tanrı'nın öğrencilerin yüreklerinde yaşaması için Kutsal Ruh'u aşağı göndereceğini söyledi. Bir kaç program önce, İsa gökyüzüne döndükten on gün sonra Pentikost Günü'nde bu konu ile ilgili olayların nasıl gerçekleştiklerini tam olarak gördük.

Özetleyecek olursak, sözü edilen Yardımcı, Müjde'yi kabul eden herkesin yüreğinde yaşamak için gelen Mesih'in Ruhu'dur. İçtenlikle iman ettiğiniz takdirde, Kutsal Ruh yüreğinizi temizleyecek ve yenileyecek, sizi Tanrı'nın çocuğu olarak mühürlenecek ve size Tanrı'nın kutsal huzurunda sonsuza kadar pay verecektir. Kutsal Yazılar bu konuyu şu sözler ile duyururlar:

“Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesini duyup O'na iman ettiğiniz zaman, siz de vaat edilen **Kutsal Ruh ile O'nda mühürlendiniz. Ruh, Tanrı'nın yüceliğinin övülmesi için Tanrı'ya ait olanların kurtuluşuna dek mirasımızın güvencesidir.**” (Efesliler 1:13, 14)

Biz iman edenler için Kutsal Ruh yardımcımız, rehberimiz, gücümüz, öğretmenimiz ve her şeyimizdir. Bizim için o kadar çok şey yapar ki, burada hepsinden söz etmemiz mümkün değildir. Bize yardımcı olduğu konulardan biri duadır. *Bir duayı ezberden okumak ile Tanrı'ya gerçekten dua etmek* arasında büyük fark vardır! Kutsal Ruh bize, Tanrı'ya gerçek dualar sunmamız konusunda yardımcı olur. Bu konuda Kutsal Yazılarda ne yazıldığını okuyalım: “*Kutsal Ruh güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, söz ile anlatılamaz inilti ile bizim için aracılık eder.*” (Romalılar 8:26) İsa Mesih'in Müjdesi'ne gerçekten iman eden herkesin içinde bu göksel Konuk, Kutsal Ruh yaşamaktadır. Kutsal Yazılar şöyle der: “**İçinde Mesih'in Ruh'u olmayan kişi Mesih'in değildir.**” (Romalılar 8:9)

7.) Son sorunun sahibi şöyle der: **Sizin öğretişinizden anladığıma göre İsa Mesih'i Kurtarıcı olarak kabul ettiğim takdirde, Cennete gideceğim. Bu şu anlama mı geliyor? İstedğim gibi yaşayabilirim ve kötü iler yapabilirim ve buna rağmen öldüğüm zaman yine de Cennete gidebilirim, doğru mu? Kutsal Kitap bu konuda ne öğretir?**

Kutsal yazılar bu soruya Romalılar kitabının altıncı bölümünde şu karşılığı verirler: “Öyleyse ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim? Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölmüş olan bizler artık nasıl günah içinde yaşarız? (Romalılar 6:1,2) İsa Mesih'in çarmıhtaki ölümü ve mezardan dirilişi ile ilgili mesaj, Tanrı'nın günahkarları yalnızca günahın **cezasından** değil, aynı zamanda günahın **gücünden** de **kurtardığı** hakkındadır. Eğer İyi haber'i yüreğinizde içten bir iman ile kabul ederseniz, Tanrı Sözü, iman ettiğiniz anda Tanrı'nın sizin içinizde iki işi birden tamamlayacağını öğretir:

Birinci iş, Tanrı aynen vaat etmiş olduğu gibi tüm günahlarınızı bağışlayacaktır.

İkinci iş, Tanrı Kutsal Ruh'un gücü aracılığı ile yüreğinizi yenileyecektir. Böylece doğruluğu sevip kötülükten nefret etmeye başlayacaksınız, çünkü Tanrı içinize Kendi kutsal doğasını yerleştirmiş olacak. Kutsal Yazılar bu konuda şu vaatte bulunurlar:

“Bir kimse Mesih’teyse yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur.” (2. Korintliler 5:17) *“Çünkü Mesih bizi **her suçtan** kurtarmak, **arıtıp** kendisine ait, **iyilik etmekte gayretli** bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti.”* (Titus 2:14)

Biri Rab İsa Mesih’e gerçekten iman ettiği zaman, artık kötülük yapmaya devam edemeyecektir. Çünkü Tanrı bu kişinin içine Kendi Kutsal Ruhu’nu koymuştur—ve *“Ruh’un ürünü ise (Mesih’in öğrencisinin yaşamında)sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir.”* (Galatyalılar 5:22, 23)

Bu gün için bize ayrılan zaman sona erdi. Ama Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, bir Mesih izleyicisinin nasıl yaşaması gerektiği ile ilgili olan bu soruya daha çok zaman ayıracağız. Tanrı sizi bereketlesin. Sizden ayrılırken sizi peygamber Davut’un Mezmurlarından alınan bir ayet ile baş başa bırakıyoruz:

“Tanrı’nın yolu kusursuzdur; Rabbin sözü arıdır. O, kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.” (Mezmur 18:30)